Генріх Гейне (Гайне)

Осли-виборці

Перекладач: Микола Лукаш

Джерело: З книги: Від Бокаччо до Аполлінера/Перекладиі/ К.:Дніпро,1990

Усім набрид свободи рай,
І стали звірі змовляться:
"Покласти звіриній республіці край
І вибрати самовладця".

По куріях різних звірі зійшлись
Залежно від роду і масті,
І зразу ж інтриги почались,
Заграли партійні страсті.

В ослячій курії тоді
Старі каплії булііи в силі;
Чорно-червоно-золоті
Кокарди вони носили.

Було, щоправда, серед ослів
Прокінське угрупування,
Та всі боялись старих капліїв
І їхнього репетування.

Коли ж хтось висунути посмів
Конячу кандидатуру,
Обрізав його один з капліїв:
"Ах ти ж, продажна шкура!

Продажна ти шкура, либонь байстрям
І мати тебе вжеребила...

А хто в тебе мати — сказати страм:
Ледача французька кобила.

А може, ти в зебринім череві ріс,
Бо й масть у тебе зебрейська,
Та ще й гундосиш якось крізь ніс
З-єгипетська чи з-єврейська.

Авжеж, ти чужинець, та ще й кар'єрист,
Хіба ж ти збагнеш душею
Ослячої вдачі містичний зміст,
Осляцтва величну ідею?

Мене ж понад усе втіша
Якраз самобутність ослина;
Ослина у мене і дума, й душа,
І кожна в хвості волосина.

Не римлянин, не слов'янин —
Осел я щиро німецький,
І предки мої, усі, як один,
Були осли здоровецькі.

Вони не кохались в крутні і в бридні,
І в гречку не скакали,
А вірно й смирно день при дні
Мішки до млина таскали.

І предки ті не вмерли, ні —
В труні лиш їх бренні кожі.
Самі ж вони в небес вишині
Вже праведники божі.

О преподобні отці-осли!
Ми будем як ви, достоту,
І з шляху чеснот, яким ви йшли,
Не звернемо ми ні на йоту.

Найбільше щастя — буть ослом
Каплійського коліна,
І найпочесніший диплом —
Це метрика ослина.

Мій батько був німецьким ослом,
І цим я по праву горджуся,
Ослино-німецьким молоком
Мене згодувала матуся.

Я єсть осел і тому ціню
Над всяке інше багатство
Я рідну ослину старовину
І взагалі осляцтво.

І я осел, і ви осли,
Осла й королем призначим!
Борімся за те, щоб осли були
Владикамй в царстві ослячім.

Ми всі осли. І — я! І — я!
Кінві не скорити нас зроду!
Ми королем оберем каплія
Ослиного чесного роду".

Так закінчив патріот. І вмент
Осли заплескали в підлогу.
Національний елемент
Торжествував перемогу.

Осли увінчали дубовим вінком
Трибуна ослиного стану,
А він блаженно виляв хвостом,
Мов дякував за шану.